

● У коридорі Пепала в Гімалійських горах минулої неділі вперше в історії відбулися дієсно впливові парламентарні вибори. Населення вивило напрочуд здоровий інстинкт: із 109 парламентарних мандатів 69 здобула померкано-індо-стувата Конгресова соціалістична партія. 19 мандатів дістала партія партія, що ринув дрібні. Комуністи зазнали повної поразки.

● У західному Берліні, нічи з минулої неділі на понеділок, з неясними причинами завалився майже все готовий 8-поверховий металканий будинок, перетворившись у купу рушмонта. З уваги на пізно пору — це було в одній-єдиній.

Каасіа проголосив амеєно для всіх арабіс коїчного то-жени Шаммар, яке дало їм одразу підтримку недаваної ськовської лінійки. У північній Іраку Пасія кривала за-здалення цієї революції, сяч членів племені Шам-півталіа через пустинні і-до Сирії. Іракський уряд по-стєся, що Насеєр вишкловов-ме тих утвачів, щоб потім і-рекандів і-до Іраку для ривних акцій.

● Панд Черчлал, дру-Вінстона Черчлала, у мину-понеделок відвідала в Лон-літературний клуб, де ашп-кано вдову кол. президент-Д Рузвєлта, Еліноу Рузв-за її автобіографію поїс-

СВОБОДА **SVOBODA**
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays
 & holidays (Saturday & Monday issues combined)
 by the Ukrainian National Association, Inc.
 at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
 Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section
 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1948
 За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується
 повертати нечашовані матеріали.
 За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
 Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РІШЕННЯ АДЕНАУЕРА

Проголошене в минулий вівторок рішення канцлера Німечки Федеративної Республіки кандидувати у чотирьохлітніх виборах на становищі президента, на місце Теодора Гейса, що закінчує свою другу каденцію, це рішення стало першорядною подією політичного дня. У самій Німеччині в зв'язку з цим всі великі газети видали надзвичайні додатки, в усіх закордонних часописах з'явилися широкі й всесторонні коментарі: на тему причин того рішення і його можливих наслідків. Річ у тім, що хоч становище президента в Західній Німеччині — найвища честь, проте воно не має тільки репрезентативного значення. Іншими словами, Конрад Аденауер, що став канцлером 15 вересня 1949 року, насправді рішав зрештеші державні керми, яку тримав у руках так цупко протягом кругло 10-ох років. В усіх міркуваннях про причини того рішення вказується на найбільш вірогідний мотив: 83 роки того державного мужа.

Відхід Аденауера викликає — в найширшому аспекті — міркування подібні до тих, що їх можна почути при відході від керівної політичної ролі кожної великої індивідуальності, яка силою свого духа кладає печать на сучасних подіях. Західна преса у своїх найперших відгуках згадала два прізвища, які так само, як прізвище Аденауера, здобули собі в міжнародному світі значення символів: Вінстона Черчилля і Джона Фостера Доллеса. Програ Консервативної партії в Англії в 1945 р. безпосередньо після того, як її лідер і прем'єр коаліційного уряду Вінстон Черчилль привів англійський народ до воєнної перемоги, викликало таку найважливішу сумніви щодо дальшого образу міжнародних відносин, тим паче, що й Ф. Д. Рузвельт помер незадовго перед тим. Щодо Джона Фостера Доллеса, то, формально, він усе ще є державним секретарем ЗДА. Але характер його недуги такий, що — читачам в американській пресі — під час недавньої конференції у Вашингтоні 15-ох міністрів закордонних справ усіх країн Північно-Атлантичного півострова (НАТО) не було великих надій, щоб той державний муж вернувся до своєї ролі — дійсного лідера західного світу в його змаганні за совєтським імперіалізмом.

Ноторіюно відомо, що Доллеса й Аденауера лучать вузли особистої приязни, оперті на спільності поглядів на закордонну політику Заходу в післявоєнний час. Вони обидва не тільки однаково оцінюють небезпеку міжнародного комунізму з його диспозиційним осередком у Москві, але й погоджуються, що єдиною й найдоцільнішою політикою супроти Совєтів є — збільшувати власну могутність та підходити до них з позиції мілітарної й економічної сили. Тому вони обидва так упорто підкреслюють потребу єдності західного світу і так рішуче відкидають усе, що хоч би посередньо має ознаки угоди.

Конрад Аденауер — тип лідера великого формату. Здоровий інстинкт німецького народу змусив його дорожити такими діями, як Аденауер, яким Провидіння лише зрідка наділяє народи, і тому найперевірніша кампанія соціалістичних демогогів не то не послабила, а може ще й збільшила його величезну популярність. «Дер Альтер» став для німців символом їхнього національно-політичного відродження, їхнього господарського добробуту, всього того, «чуда», що його переживала відбудована з воєнних зарпків Західна Німеччина. Аденауерові закладають — як це завжди буває у відносинах до національних лідерів понадпартійної міри, — що він замало дбав за справи своєї Християнсько-Демократичної партії, замало уваги звертав на атаки партійних противників. Але сила політики Аденауера полягала саме в тому, що він сформулював передусім принципи і пильно тримався цих принципів. До них належать: замирення з Францією, включення до Заходу, союз з Америкою. Тому його ненавидять болшевики і тому всі міжнародні прихильники «гнучкої», «м'якої» та «реальної» тактики супроти Совєтів закидають йому штивність, неповоротність, заско-рузлість, «нереальність». У відповідь на все це він має найпереконливіший аргумент: якраз характер СССР і політика та методика дії його атакажів диктують найбільш несподівані супроти них, як найбільшійшій, «найреальнішій» тактику.

Розбіжності інтересів вільного і комуністичного світів такі нальві, а пізнання дійсної суті СССР в західній політичній верхівці вже так поважне, що зміна осіб не може вплинути на зміну основних напрямків політики. Проте, справами завжди керували й керуватимуть люди, і ніщо у світі не діється «автоматично». І тому людину можна заступити людиною тільки формально — відхід великої індивідуальності завжди залишає пустку, що її може заступити тільки інша однакова велика індивідуальність. З цього погляду — відхід Конрада Аденауера від керівної ролі — це втрата для цілого вільного світу. І почуття цієї втрати не поменшає, коли пригадати, що природа має власні закони, вищі від усіх дочасних потреб...

Софія Нарфанович

ЦЕ — ТВОЯ КРАЇНА

(4)

Коли вже про людей, то варто згадати, що разом з туристами і науковими експедиціями приходили до цього парку й мистці, що захоплювали його красою. Головною д-р Гайда, за професією лікар, а за замилуванням геолог, мав дар стегати туди мистців. З ним прийшов мистецтво Томас Моран, картини якого й донині показують і репродукують; з них найкращіми є «Великий Кенйон ріки Селловстон» з великим водоспадом». В. Г. Джексон був фотографом в партії Гайди, Г. Елліот — артистом. Тепер річ місяця парку посідає їхні імена.

Заряд парку міститься в Мамонт Гатерінгсі, а кілька сот «ренджерів» доглядають його й опрощають туристів. Улітку багато студентів і су-

Яр ріки Селловстон

Почавши від Таверфалу, про який я вже згадувала, наша подорож відбувається вздовж ріки Селловстон, названої так індианцями й канадійськими французами з огляду на жовтий переважно колір її берегів. Ще деякий час дорога біжить через мальовничі пасма над яким стримиче гора Ваншур висою 10.317 футів. Проміжок у її стіні висотою понад 8 тисяч футів належить до крашних гір. Тут ми побачили величезні дерева, шумлять і хитаються у вітрі, виповнюючи

ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ

3-го березня президент Айзенгауер підписав закон про продовження федеральної допомоги безробітним, ухваленої навесні минулого року в рамках антирецидивної акції для підтримки економіки. Ця допомога закінчується 31-го березня, але згідно з новим законом її важливість продовжена до 30-го червня ц. р. З цього закону скаристас понад 400,000 безробітних, яким допомога кінчалася перед 31-м березня. З нового закону не зможуть користуватися ті безробітні, яким речення допомоги скінчилися після 31-го березня.

Підписання Президентом цього закону пригадує американським о громадстві, його законодавчим установам і виконній частині його уряду, що в цій країні число безробітних дещо зросло в порівнянні з ростом економіки і загальним добробутом. Економічна рецесія вже давно скінчилася, а число безробітних ніяк не спадає до того рівня, який був перед рецесією, що почалася в 1957 році. Економісти звертають увагу на такі факти в цій справі:

1. Загальна активність підприємств уже дійшла до нового рекорду у першій половині року, який був у 1957 році, а проте число безробітних все ще перевищує 4 мільйони (в половині лютого воно становило 4,700,000, а в березні — 4,362,000). Під час найбільшого загострення рецесії воно становило 5,400,000, але перед її початком становило не цілі три мільйони.

2. Від листопада минулого року не задовольняються надзвичайно збільшені числа робітничих місць, які зростають нормальним темпом. Але в березні ц. р. цей привілей був дещо корисніший і виносив 1,106,000.

Внаслідок цього урядові фахівці передбачають, що число безробітних в останній чверті цього року виноситиме кошту 3,500,000. Але не урядові економісти гадають, що число безробітних не тільки в кінці 1959 року, але і в 1960 році буде більше від урядових передбачень. Так мало б тривати довгі роки.

Проблема числа безробітних залежить від різних факторів: механізації праці в деяких галузях промисловості, змін в запотребуваннях консументів, росту числа населення, політики, яку ведуть уряд, підприємці, організовані робітники та від наслідків господарської рецесії.

Ось як всі ці елементи діють, зокрема в автомобільно-му промислі:

1. Автоматизація продукції дає можливість продукувати більше чисел авт при меншій кількості робітничих рук.

2. Покупці авт вимагають більше малих авт, яких не продукують фірми в Дітроїті.

3. Уряд відмовився зменшити надмірні податки від авт.

4. Деякі економісти твердять, що дешевий кредит спричинив збільшення продукції авт, а це викликало економічну злину в 1957-1958 роках, бо залишилося велике число непроданих авт.

5. Остання рецесія найбільш

ше вдарилася по продукції транспортних засобів, і тому продукція їх зростає поволу.

Як бачимо, причина більшого чи меншого числа безробітних лежить у багатьох місцях, а не в самому тільки Вашингтоні, як дехто з політичної опозиції твердить. Та все таки багато в цій справі може зробити федеральний уряд у тісній взаємній співпраці з Конгресом. Можна вказати на окремі пункти цієї співпраці.

Досі це велике число безробітних не має права користуватися з фондів безробітності (домашні помічники, робітники в безпробудованих підприємствах і в тих фірмах, де працює менше як 4 особи). І досі не визначено загальної для цілої країни висоти і часу тривання допомоги безробітним, а в окремих стеях ця справа вирішена по-різному.

Федеральний уряд у співпраці з Конгресом може створити нові варіанти праці, наприклад, при будові летовищ, шкільних будинків і при здійсненні життєвої будівельної програми. Уряд відповідалними законами може зменшувати податки і збільшувати рух у промисловій сфері дешевого кредиту.

Можна підтримувати ті райони, які не користуються загальною добробутом внаслідок того, що промислова чинність в них зменшилася.

Уряд допомагає в зрості економіки, але він має перед очима ще й інші важливі проблеми: інфляцію долара та зменшення федеральних видатків. Федеральний уряд деколи не хоче вишуватися з права стейтів.

Але демократична опозиція заявляє, що ріст економіки і зменшення числа безробітних важливіші як стабілізація валюти. Деякі демократи й бояться інфляції і твердять, що вона потрібна для росту економіки і не є шкідливою, якщо її контролювати.

Як ми бачили вище, і урядові і приватні економісти не передбачають, що в найближчих роках число безробітних становитиме принаймні три мільйони. Уряд пропонує, щоб право допомоги для безробітних прелюдувалося так, щоб і тим мільйонами робітників, які тепер не користуються з фондів безробітності. В Конгресі знайдеться потрібна більшість між демократичними і республіканськими членами Конгресу, щоб ухвалити цей законопроект. Гадають, що в Конгресі знайдеться і більшість на те, щоб підняти допомогу безробітним і продовжити речення її тривання. Але можна сподіватися, що уряд не погодиться на занадто ліберальні закони в цьому напрямку з огляду на стабілізацію долара, і президент Айзенгауер поставити «вето» проти таких законопроектів, бо його уряд стоїть на становищі, що в цій ділянці повинні виявити свою ініціативу стейтські легіслатури.

Некорисний вплив на вирішення цієї важливої соціальної проблеми має те, що її розв'язують деякі чинники під політичним кутком, щоб здобути голоси при виборах.

Не кинути ще чогось смачного.

А вже коли з'являється ведмедейка з одним чи двома ведмедями — захоплюються немася киця, особливо коли «бейбі» стане на дві чорних лискух лапки і жовту мордочку пхав до авта. Ну, скалові авт сповіляють свій біг, сповільнюють його й авт, що слідом за вами. Водій заявляє: «Берджес». Що таке? Поперек дороги лежить собі ведмідь, вигравіюваний на асфальті своє товстеньке черевце і спокійно вилізуючи собі лапу. Авт? Він і не думає вступитися місцем! Отже, всі стають, фотографують ведмедя і крадькома дають йому заборонені ласощі. А на них цей дядько дуже ласий. Він готов навіть підністися з своєї лінійної пози. Вкінці наш водій має того досить і щопліс трубить. Дядько й не розуміє: пора уступитися з дороги. Тож підводить своїх дівчат чи більше фунтів, сходить поволі набік і дивиться машина, чи з тієї трублячої маши-

ни не кинуть ще чогось смачного. А вже коли з'являється ведмедейка з одним чи двома ведмедями — захоплюються немася киця, особливо коли «бейбі» стане на дві чорних лискух лапки і жовту мордочку пхав до авта. Ну, скалові авт сповіляють свій біг, сповільнюють його й авт, що слідом за вами. Водій заявляє: «Берджес». Що таке? Поперек дороги лежить собі ведмідь, вигравіюваний на асфальті своє товстеньке черевце і спокійно вилізуючи собі лапу. Авт? Він і не думає вступитися місцем! Отже, всі стають, фотографують ведмедя і крадькома дають йому заборонені ласощі. А на них цей дядько дуже ласий. Він готов навіть підністися з своєї лінійної пози. Вкінці наш водій має того досить і щопліс трубить. Дядько й не розуміє: пора уступитися з дороги. Тож підводить своїх дівчат чи більше фунтів, сходить поволі набік і дивиться машина, чи з тієї трублячої маши-

ни не кинуть ще чогось смачного. А вже коли з'являється ведмедейка з одним чи двома ведмедями — захоплюються немася киця, особливо коли «бейбі» стане на дві чорних лискух лапки і жовту мордочку пхав до авта. Ну, скалові авт сповіляють свій біг, сповільнюють його й авт, що слідом за вами. Водій заявляє: «Берджес». Що таке? Поперек дороги лежить собі ведмідь, вигравіюваний на асфальті своє товстеньке черевце і спокійно вилізуючи собі лапу. Авт? Він і не думає вступитися місцем! Отже, всі стають, фотографують ведмедя і крадькома дають йому заборонені ласощі. А на них цей дядько дуже ласий. Він готов навіть підністися з своєї лінійної пози. Вкінці наш водій має того досить і щопліс трубить. Дядько й не розуміє: пора уступитися з дороги. Тож підводить своїх дівчат чи більше фунтів, сходить поволі набік і дивиться машина, чи з тієї трублячої маши-

ни не кинуть ще чогось смачного.

Отже, як з головним місцем зустрічі з ведмедями. У Гранд Тітан Парку він не зустріне вже ні одного ведмедя, хоч лис там густіші, а гори дикіші як в Селловстоні. Ласувати й жевратися на «дорогу» він не виходить, хібащо вночі, щоб ухопити чогось з господарства. Водій розказує, як то ведмідь, використовуючи неприязність господарів, залазять до хат, випивають молоко, товчуть яйця, залазять на собі пронизливий сморід, якого тяжко позбутися.

Отак, ідучи від Таверфалу до водоспадів Великого або Нижнього і Меншого або Ванжого, ви головню роз'ясуєте «ведмежі проблеми». Але й вони кінчатся, бо здалеку вже видніє бугра споруда Кенйонотелю, що серед лісу на пологіх долинах понарядом. П'ята година вечора, і цей готель з місцем вашого нічлігу. Однак, перед тим автобус заведе вас до обох водоспадів і на Артістспотінг, щоб ви подивилися на стіни Кенйону.

Оповідання про ведмедів безконечні, і воді заваляють ними публіку. Знають, що є три роди туристів: одні цікавляться кенйонами, другі гайзерами, а треті тільки ведмедями.

А. Світ

УТЕЧА ДАЛЯЙ ЛЯМИ

Вдається, ні одна подія на протязі останніх років не мала й не матиме такого великого впливу на настрої азійських народів, як утеча духоводоларів тасмичного Тибету, Далая Лями, від червоних окупантів.

В Азії живе понад 150 мільйонів людей, які визнають буддизм, але рівночасно живуть там 300 мільйонів конфуціанців та понад 300 мільйонів гіндуїстів. Треба зазначити, що основоположники буддизму, Гавтама Сіддхартха, вишій з родини володарів Індії, вихованих у традиції тодішнього гіндуїзму.

Прикладом свого життя Будда старався доказати своїм послідовникам, що високі ідеали добра, правдива віра, правдиве думання і рішення, правдиве слово і діння є основою життя і єдиним шляхом, щоб уникнути смерті і прийти до нірвани, себто з'ясування божественного начала, обираючи шляху майбутніх перевтілень після фізичної смерті.

Звідси вибили і оформилися новічення — конфуцізм і важливі відмінні буддизму лямізм та таїзм, кожне з яких має свої особливості та вплив на розвиток певних народів.

Індія з її основною релігією гіндуїзмом є країною толерантної до думання та вірування інших. Тому ми майже не знаємо релігійних воєн та закоротів в Азії. На цьому тлі з'явився комунізм, пропагований людьми, що загубили зв'язки з традиційними своїми народами, з толеранцією, якою були просіяні в Азії.

Далая Ляма, в сьомому житті Куи Дюи, чотирнадцятирічний з ланцюгов перетлів Будда, має яких 22 роки, вихованський, добре вихований та свідомий свого впливу і своєї ролі в духовному житті не тільки тибетців, але і інших народів.

У своїй книзі «Сім років у Тибеті», Гайрікс Гарпер, австрійський мандрівник та дослідник гір, описує часи свого побуту в тій країні, а зокрема, приватне життя Далая Лями, для якого він був учителем, виховником та товаришем. Ця книга, що вийшла на початку 1954 р., мала великий успіх в Європі і була перекладена на інші мови, в тому числі й на англійську. Автор її був свідком втечі молодого Далая Лями, коли комуністи вперше забрали Тибет. З тої втечі Далая Ляма вернувся назад до Лгаси, бо вважав за свій обов'язок бути разом із своїми вірними тибетцями.

Трохи пізніше вийшла книжка Рене Фона Небельскі Войковича, теж австрійця, антрополога, який досліджував Тибет та його околиці. В цій книжці можна знайти більше матеріалу про значення віри і традиції тибетців та європейців з ними народів. Войкович перебував у Тибеті саме в тіх роках, коли в Непалі відбулася революція і червоний Китай захопив Тибет.

На сторінках 83-117 його книжки знаходимо щось як щоденник, в якому автор коротко, але дуже яскраво фіксує найголовніші події від кінця серпня 1950 р. до середини листопада 1951 р., зокрема свою втечу з Лгаси, коли червоні чимраз далі загрожували в Тибет.

Спочатку червоні китайці не турбували лам-монахів, які в Тибеті становили 10 відсотків населення, не втручалися в життя тисяч монастирів, не займали системи адміністрування в тій теократичній країні, де поширені полігамія й полідрія. Але це був тільки початок. З часом червоні розгорнули широкую й систематичну антирелігійну пропаганду, почали насильно забирати тибетську молодь на роботу до Китаю, а натомість вислали до Тибету тисячі китайських поселенців, які заснували вже десятки містечок вздовж шляхів, будували військовими частинами. Маючи свої далекосяжні плани, Пейнінг почав втягати Тибет у загальну комуністичну систему. Всього цього було досить для тибетців, які на протязі соток років боролися своєю самостійністю і свій власний спосіб життя.

Основою боротьби проти окупантів стали гірські племена, неозброєні до неї приналежності вищі кола тибетської адміністрації, очевидно, сам Далая Ляма. Повстання захопило всю країну, і Пейнінг став перед дилемою: або загубити цю важливу з стратегічного погляду країну, або зжити військовими силами, щоб кривавими заходами здушити повстання. І тоді Далая Ляма також мусів прийняти рішення. Вночі він залишив свій палац в Лгасі і помандрував на південь до Індії, де був у 1955 р. з офіційною візитою під час святкування 2,500-ї річниці Будди.

Можна припускати, що якийсь час після цієї втечі Далая Ляма перебував тимчасово в Індії. Але ми гадаємо, що згодом він переніс свою резиденцію до якоїсь чисто буддистської країни, Цейлону або Бірми. Найбільш імовірно до Цейлону, далекого від Пейнінгу острова, де найбільш представлений буддизм.

У Тибеті китайці поставили на чолі нової адміністрації так званого Панчен Ляму, який весь час жив у Пейнінгу і перейшов там відповідний вишкіл. Це він привіз до підписання в 1951 р. акту, за яким Тибет утратив свій суверенітет.

Комуністична окупація Тибету, знищення старовинних радичій тибетців викликає не тільки в Індії, але й в інших азійських країнах симпатії до тибетців і обурення проти червоних китайців, зокрема, а комунізму взагалі. Азійські народи починають розпізнавати також дієне обличчя кремлівських володарів.

Кожний свідомий українець з кожною секундою українця вважає своїм обов'язком стояти в ряді Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних укр. вояків працездатних.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ТЕРМІН „RUTHENIA“ — РУСНИН, — РУТЕНЦІ

З немалим здивуванням прочитав я в „Свободі“ ч. 25 точку 6. в розділі IV резолюції Четвертих Загальних Зборів НТШ у ЗДА в дні 1-го лютого 1959 р. Там бо Збори заклали нову Управу державних департаментів рішучий протест проти „живання не-наукової термінології в називанні української мови, що її без уваги на формальне членство України в Об'єднаних Націях, називається „рутенською“ (Ruthenes in publication) „The Use of Vernacular Languages in Education“).

Перш усього в українській мові немає прикметникового слова „рутенський“, бо тоді мусили б бути також назви „рутенці“ і „рутенія“. Латинські терміни „Ruthenia, Rutheni, ruthenus“, які в інших мовах під впливом латинської, як нап. „Ruthenen, Ruthenen, ruthenisch“ (нім.), „Ruthenen, Ruthenes, ruthene“ (франц.), „Ruthenia, Ruthenians, Ruthenian“ (англ.), є означеннями відповідників мов до наших назв „Русь, русини і руський“, які з тогочасними назвами „Україна, українці і український“. Ресервіз переключення таких відповідників в інших мовах на „Русь, русини, рутенці і рутенський“ так само не відповідає, як коли б нап. німці наподілили українці і наші називання їх „Німецьчина, німці і німецький“ ресервізно, переключали б на „Nimetzland, Nimtzer, i nimetzisch“, а не на „Deutschland, Deutsche i deutsch“.

Мені невідомо, щоб німці будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь-коли і будь-де переключили проти того, що їх самих і їх мову та край, нап., англійці продовжують називати їх колишньою германською мовою, а нап., французи називають тільки німецькою мовою в германі-німецькій спільноті. Важливим є, щоб

будь

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Знаменна громадська зустріч у Дітроїті

В громадській житті м. Дітроїт зайшла подія, яка вказує, що наша громадська Метрополія, Дітроїтська громада, потребує відродження, яка на своїх життєвих шляхах зуміла діти до високої позиції в американській житті та з'єднати собі загальної симпатії не тільки в нашому місті, але також в інших американських осередках. Цією особою є п. Марія Бек, голова Міської Ради джозель-нового міста, центру автомобільної промисловості в Америці. В суботу 28-го лютого 1959 р. спеціальний громадський організаційний Комітет зложивши за п. Івана Бека, д-ра Степана Горак, м-ра Володимира Рижого і Богдана Скакова, влаштував зустріч громадянства за п. Марією Бек для вітання її та заслуг в громадській праці та відзначення річниці її народження. Товариську зустріч, яка зібрала понад 100 осіб, відвідали організатори Комітету м-р. В. Рижий і в своїй промові навістили визначну постать, п. Марію Бек. П. Бек, в невеликому виступі на громадській і культурній ниві м. Дітроїт, де вона дійшла до становища голови Міської Ради і заступниці посади міста, під час його відсутності. Бенкет — зустріч почав молитвою і благословенням парох української католицької церкви в Гемптрі-Дітроїті. Схід о. д-р Степан В. Ігнатів, відомий за активності в церковній і в громадській житті. Під час бенкету відбувся привітання від численних представників українських організацій і гостей членів організаційного Комітету д-р Степан Горак. Від Метрополітального Відділу УККА промовив адв. д-р Д. Катковський, від Відділу УККА в Гемптрі-Дітроїті, а п. Іван Бек подав цікаві дані з життя своєї дороги і визначної сестри, яка ніколи не забувала про своє українське походження і про працю для добра України. В численних далішніх привітаннях виступали: п. І. Цісик — від Лиги Українських Жінок; Іван Білоус від ОДВУ; м-р. С. Кравчинин від Визвольного Фронту; м-р. О. Луцький від 1-ої Української Дивізії УНА; Петро Гончаренко від Капелі Бандуристів, а на закінчення першої частини програми п. Василь Барник відчитав цікаві спостереження Грися Зозулі про відносини в Дітроїті, які своїм гумором викликали веселі настрій серед бенкетних гостей. Після перерви промови підписаний і в офіційні заслуги почесні гості запропонував заснувати в Дітроїті клуб по п. Марії Бек, на зразок інших клубів визначних особистостей міста. Ця пропозиція стрінулася з повним одобренням присутніх. З далішніми привітаннями виступили: п. Будзол від Окр. Ради Союзу Українок; ред. Володимир Несторович; інж. Ата-лас Мілянчик, голова СУМУ Степан Михайлів; ген. Крат та парох і декан о. д-р С. В. Княпін.

Кульмінаційною точкою зустрічі була промова п. Марії Бек, яка з відомим загальною красномовством поділила у своїй скромності, що її праця на громадській і культурній ниві не досконала і недовершена. Серед загальної тиші п. Марія Бек дала приречення далішньої служби для громади, а зокрема служби для поновлення Батьківщини — України. Для цієї служби вона бажає віддати всі свої сили і всі свої спроможності. Тяжко подати всі деталі прегарної і зворушливої мови п. Марії Бек, в якій вона підкреслила, що всі свої здобутки завдячує постійній і невтомній праці. Найкращим признанням для красномовства п. Марії Бек були слюзи зворушення, які появились не тільки в жіночих очах.

В наступній частині виступили: п. Ірина Решетилівна з майстерною грою на фортепіано, п. М. Мірослава Бреден з прегарними сольовими, юна Мотря Макар, майбутня балерина, із зразковою переведеннями танками, та Квартет Бандуристів з виконавцями в'язанки коломийок. Надзвичайно мила атмосфера вечора — зустрічі залишила у привільних незабутніх враженнях і думку про можливість консолідації нашої розбитої в Дітроїті громади, під проводом нашої визначної жінки панни Марії Бек.

Д-р О. Марітчак

Святочна Академія в честь Т. Шевченка в Йонгтавіні, Огайо

Відділ УККА в Йонгтавіні влаштував цього року Т. Шевченка Святочну Академію, яка відбулася 15-го березня. Відкрив її голова Відділу п. Михайло Ярош. Чоловічий хор місцевого Осередку СУМА, "Трембіта" під диригентурою м-ра Мірона Кжуркевича заспівав Американський Гімн та "Зіпіві", північ "Заповіт" співав разом із ним також і диточий хор Юного СУМА.

Програма Академії, яку зложив культ. — освіт. референт Відд. УККА п. Василь Прокопик, складалася з виступів дітей, які згуртовані в організаціях Пласту і Юного СУМА. Управі цих організацій задала собі багато труду, щоб дітям належно приготувати. Вони могли радіти гарним вислідом, бо вклавши ними праця не пішла на марно.

Гарним був виступ мандолінової оркестри Ю СУМА, яка заграє під диригентурою м-ра М. Кжуркевича пісню "Думи мої", зі скрипками сольом панни Ярослав Ярош, студентки Йонгтавінського університету, яка відіграла це сольо з великим чуттям. Диточий хор Ю СУМА співав пісню "Така її доля", а самі лише дівчатка заспівали, "На що мені чорні брови". Диточим хором диригував також п. М. Кжуркевич, а фортепіановий супровід був у вільних руках пані Альфреді Ромбел.

Йонгтавінські пластуни поставили під проводом ст. пластуни панни Діди Домбевської, студентки Йонгтавінського університету, дві інсценізації "Пластуни Шевченка" під час якої було кілька деклямацій та "Розрита могила". Обі ці інсценізації випали дуже гарно, а потрібні до них декорації зробили собі самі пластуни.

Члени Ю СУМА виголосили кілька деклямацій — поезій Шевченка, а чоловічий хор "Трембіта" гарно відіграв "Закувала та сива зазула" (сольст п. Д. Проць) та "Реве та стоїть".

Верхом Академії було святочне слово — реферат гостя з Пітсбургу, Па., інж. Михайла Комічка, відомого в нас керівника українського радіовислання в Пітсбургу та члена Політичної Ради УККА. Доповідач взяв собі за тему свого реферату значення Т. Шевченка та його Кобзаря для України, який народився в Америці. Взявши себе за приклад, бесідник розповів широко про тему та виголосив досконалий змістом і формою реферат, який всім присутнім подобався. Академію закінчив виспіванням нашого національного гімну.

З нагоди цьогогарних роковин Шевченка намалював молодий, тут народжений український п. Тарас (Тед) Петрик вдалий портрет Прета в молодому віці та віддав цей портрет на розгляд на цілі УККА. Цей образ (олійним фарбами) — був виставлений під час Академії, а п. Петрик висловив прохання придати подарунок за його дар. Чистий дохід з Академії призначено на Український Народний Фонд.

Д-р Роман Стахура

В Канаді відбувся 3'їзд Союзу б. Українських Вояків

В дні 27 - 28 березня цього року відбувся у Торонті черговий Делегатський 3'їзд Союзу б. Українських Вояків, що має свій чартер і є старим воєнським організацією в Канаді. 3'їздом керувала президія в складі: сот. Мошинський — голова, почесний голова Союзу ген. М. Садовський, сот. З. Шкуріупін, пор. Д. Сачківський і М. Павлішин. Справоздання за праці Генеральної Управи Союзу зложили: сот. І. Янішевський — голова і пор. Д. Сачківський — генеральний секретар. Про стан фінансових справ Головної Управи і акт Контрольної Комісії прочитав сот. І. Липовський. 3'їзд апробував минулу трирічну діяльність Генеральної Управи, затвердив її фінансове справоздання та висловив багато думок, що будуть напрямками в праці Союзу в наступному триріччі.

До нової Генеральної Управи на 3'їзді обрано: І. Липовський — голова; Ю. Булат, М. Деркач і Ю. Стефанович — заступники голови, Д. Сачківський — генеральний секретар та М. Сокол — фінансовий референт і скаб'яник.

Виставка Лева Геца в Кракові

Визначний український малювальник Лев Геца, у місті березі, свою індивідуальну виставку в Кракові в залах Дому пластиків. Виставку поляє мистецтва-пластики, виконані в серіях рисунків, мають високу оцінку фахівців і окремих альбом Гецових рисунків "Давні подвиги Кракова" був виданий у Кракові минулого року. З нагоди цієї виставки появилася гарно виданий каталог з шістьма репродукціями Гецових малюнків і рисунків.

Лев Геца — широко відомий український мистец, автор "Стрилецької антології" в рр. 1915-18 та циклу "Домбе" (1919). Він брав участь у багатьох українських виставках у Львові і закордоном, окрема монографія його творчості появилася у Львові заходами АНУМ у передвоєнні роки. Геца має великі заслуги для збереження пам'яток лемківського мистецтва, бувши директором музею "Лемківщина" в Сяноці. Цей музей, у якому з незвичайною цінністю української іконографії, зберігся, але з тепер під польською управою. Геца з тепер професором Краківської Академії Мистецтв, у якій студіювали такі відомі українські мистці, як — І. Труш, Новаківський, М. Жук, М. Вурачек, В. Крижанівський, С. Литвиненко, С. Борачок і інші.

Українська Студентська Громада і Об'єднання Молодих Укр. Мистців в Америці

СТІПЕНДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ

БАС-БАРИТОН

НЬО-ПОРК — Неділя, 12 квітня 59, год. 8:00 веч.

12 квітня 59, год. 8:00 веч.

Гор. Клуб, вул. Френклін

Акомп.: В. Перфецький

ШІКАГО — Неділя, 26 квітня 59, год. 8:00 веч.

Акомп.: О. Сидоренко

ДІТРОЙТ — Неділя, 3 травня 59, год. 8:00 веч.

Акомп.: М. Тарнавська

КЛІВЛЕНД — Субота, 9 травня 59, год. 8:00 веч.

Акомп.: Ю. Пржекевич

НЬО-АРК — Неділя, 31 травня 59, год. 8:00 веч.

Частинний дохід на фонд Катедри Українознавства.

Увага! РАЧЕСТЕР! Увага!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

повідомляє Вп. Громадянство РАЧЕСТЕРУ, що

від 9-го квітня 1959 р.

п. Володимир ЗАПАРАНЮК

організатор УНСоюзу

перебуватиме на терені РАЧЕСТЕРУ в виступі там

організаційну працю.

Звертатися до нього можна на адресу:

Українсько-Американського Клубу при Гадсон Еве.

Взявасмо місцеві Відділи УНСоюзу, їх уряди та все

Союзове членство допомогли п. В. Запаранюку в його

відповідальній праці, а все містечко Громадянство закликає

скористатися з побуту досвідченого організатора й забезпечити в УНСоюзі на своїм терені та стати щоденним

членом нашої нашої, найбільш й найбагатшої братської-забезпеченої Установи у вільній світі у 65-ліття

і існування та корисної національної й забезпеченої

праці для рідного громадянства.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

З Концертної Зали Ія і Любомир Мацюки в Ньюарку

Появу співаків Ія і Любомира Мацюків на українській сцені треба уважати за незвичайне явище для української спільноти у ЗДА. Це, здається, єдине подружжя співаків в історії українського вокального мистецтва, яке репрезентує його у вільному світі.

Концерт згаданих мистців в Ньюарку, Н. Дж. 29-го березня ц. р. належить уважати найкращим мистецьким імпрезою. В першій частині програми проспівано вибрані перлини вокального мистецтва таких світових майстрів, як Перголезі, Глюк, Моцарт та Матей. Як завершення, були проспівані два, технічно та вокально важкі, дуети, а саме: з опери "Приятель Фрітц" — Маскві та бразильської опери "Гварані" — Гомеса. Очі загалом легко та переконливо дійшли до доброго аудиторія, яка, у захопленні нашими мистцями, винагороджувала їх спонтанними оплесками.

Вже найбільшою насолодою для слухача слухати тих мистців в дуетах. На перший погляд, здавалося б, видна різниця в тембрах та силі голосів. Ія Мацюк, що шляхетне, обдароване багатством срібного блиску, розлого діпазонном, сопрано. Натомість Любомир Мацюк, що типовий ліричний тенор з чудовою емісією голосу, подивуватиме дисципліну та своєрідною інтерпретацією. Два контрасти, що при допомозі високих мистецьких, технічних та музичних засобів дійшли до подивуватиме предмети. Це беззаперечні майстри старого італійського бель канто, які завжди з завершеною формою співу.

Друга частина концерту була присвячена творам українських композиторів. Це вибрані та зі смаком уложені пісні, повні барвистості крас української поезії. В них пригадувалася нам наша страждальна Україна, наш нарід, краса української природи. Це живий ілюстраційний гадок та переклад. Мимоволі у слухача губились почуття реального перебування. Він летить думками туди, звідки лише незрівняна українська пісня.

Тих-тихих радик хай буде людською тим нашим буттям українського мистецтва і культури та справжнім мистцям, якими є Ія і Любомир Мацюки.

Михайло Добос

Перша дитяча опера в Йонкерсі, Н. Й.

Старанням Йонкерського Осередку Ю СУМА і Жіночого Клубу при Домі СУМА виставлено мин. місяця дитячу оперу Лисенка "Козу Дерезу" у виконанні дітей з Йонкерсу та сіданого Гейсінгеу.

Повна зала Дому СУМА оплескувала молоденських "оперних" співаків і співаків, які під батуту п. О. Кулінич та фортепіановим супроводом д-ра Сохана з успіхом виступили зі своїх ролей. На що велику дитячу імпрезу зложив національні танки і дітоті вправи під проводом п. М. Садовом. Багато праці і зусиль вложили також п. Н. Кудрик, гол. Жіночого Клубу і п. П. Ренак, жертвенний керівник Ю СУМА.

Ізраїльський парламент відкинув 63 голосами проти 32 заяву недовіри для уряду прем'єра Бен Гуріона, поставлену на голосування парламентською опозицією. Головиним закидом опозиції проти Бен Гуріона було проголошення армією загальної мобілізації, що викликало багато замишання і в Ізраїлі і закордоном.

Всі поляки солідарні на фронті проти Німеччини

Варшава. — "Єдиний пункт, в якому всі поляки погоджуються з політикою комуністичного уряду Гомулки — це справа Німеччини" — заявив неназваний за іменем польського діяча із демократичного, ворожого комуністичному табору, варшавському кореспонденту "НПТаймс-у". Всі поляки здають собі справу — читасмо в його кореспонденції — що з'єднана Німеччина із сильною армією та з опортим на Захід була б великою небезпечкою для Сходу, але й одночасно для Польщі, яка так довго певна теперішнього свого західного кордону на лінії Одрі-Ніси, поки той кордон гарантований Совтами і поки

бе від Заходу, поступлять коштам німецьких комуністів і Польщі. З другого боку, багато поляків переконані, що на заході також бояться зросту сили німців і що самі французи та англійці воліють жити Німеччину поділеною, ніж одностайною. В успіх найближчої конференції "на вершині" ніхто в Польщі поважно не вірить — твердить названий кореспондент.

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Друзями і Знайомими, що в дні 6-го квітня 1959 р. помер на удар серця в Champagne, Ill., наш Найдорожчий

ТЕОДОЗІЙ НОРДУБА

Д-Р ВЕТЕРИНАРІЙ

Покійний народився 5-го травня 1922 р. в Тернополі, Зах. Україна.

Похорон відбудеться в Шикаго в д'ятинцю, 10-го квітня, в год. 9-ї рано, з пох. заведення Волиця до церкви св. Миколая, опісля Тілінні Останки будуть перевезені на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

Дружина — ВІКТОРІЯ
дочки — ХРИСТИНА і МАРТА
мама — ТЕКІЯ (в краю)
сестри — МАРИЯ і АНТОНІНА (в краю)
брат — СТЕПАН з дружиною СТЕПАНІЄЮ
і доньками ІРИНА і ЗЕНОВІЯ
Тесті — ГЕОРГІЄВИЧ
Шнапер — ЛУКА ОСТАПОК з рідною
кузинка — СТЕФАНІЯ ЛУКОМБКА з рідною
кузини — ЯРОСЛАВ ЛУГОВИЙ з рідною

ПОДЯКА

З Волі Всевшнього, дня 25-го березня 1959 року відійшла у Вічність і 28-го того ж березня була похована на українському військовому цвинтарі в Баунд Брук, моя Найдорожча Дружина

бл. пам. МАРІЯ ВАЛІСЬКА.

Приблутий невинним горем, одержав я з приводу цієї невідомої втрати стільки виявів щирої співчуття від моїх світських і духовних звершників, від близько і далеко перебуваючих Друзів, Приятелів і Знайомих, що — позбавлений будь-якої можливості подякувати кожному зокрема, складаю цією дорогою мою сердечну подяку всім тим, що в дні мого смутку і пригнічення знайшли для мене слова вітхи та співчуття й заради у моєму великому горі.

У глибокій пошани складаю мою найщирішу подяку моєму Найвищому Звершникові ГОГО ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ Президентові Української Народної Республіки Д-рові СТЕПАНОВІ ВИТЕВИЦЬКОМУ і його Високопосланцям Друзів за участь в Панахидях і Похоронах та за слова потіхи й співчуття. Високоповаженишому Архископіві і Канцлерові УПЦеркви в США Владиславу МСТИСЛАВОВИЩУ широкую за відслуження Заупокійної Літургії і Похоронів Відправ та виголошення змістовного прощального слова перед останньою дорогою Покійної. Всесвітнім Отцям: Протопресвітері Леуу Веселовському, Митрофорному Протоієрєві Дмитрові Лещинському, Протоієрєві о. Михайлові Ольховому і Динковому о. Миколі Рибачукові, що осеслужили Владиславу і відправили Панахиду; Генералові Олександрові Загребському, Союз-д-р-ові Іванові Козлові і д-рові Борису Ржепечському, що промовляли до Покійної над відкритим домовином; Панам Генералом: П. Шандрукові, О. Вишнівському, М. Кратові, К. Сомовському і М. Садовському; Українським громадсько-політичним і Комбатантським Організаціям; Панові д-рові Д. Галиччині, Панові Соті. Ів. Лютому-Люденовці і його Родині, П-ну інж. А. і С. Зубенко; моїм Товаришам по зброї: всім Друзям, Приятелям і Знайомим за відвідування Покійної в часі її важкої недуги, за участь в Панахидях і Похоронах, за квіти на Дорогу Домовину, за останні проводи її на місце вічного спокою на цвинтарі в Баунд Брук — складаю мою щирі і сердечну подяку.

Приблутий горем АРКАДІЙ ВАЛІСЬКИЙ.

ОЩАДЖУЙТЕ ПОШТОЮ!

Багатьом людям дуже подобалася дорога ошаджування "ЩАДІТЬ ПОШТОЮ".

Ви можете кожноразно поштою додати або відняти від свого konta. Ми все долучимо Вам свої задресовані коверти.

TRIDENT SAVINGS and Loan Association

760 CLINTON AVENUE, NEWARK 8, N. J.
(Tel.: ES 1-1120)

Куровицький і Базинський
В надходжу що суботу
Хочуть скорше закінчити
У м'ясах всю роботу,

Бо хотіли б конче бути
На 15-м Ярмарку.
А ці Ярмарки вже мають
Знамениту свою марку!

Таку ж саму добру марку мають
ЗНАМЕНІТІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

які щодня дістанете
У ДВОХ КРАМНИЦЯХ

К. & В.

Meat Market, Inc.
New York, N. Y.

166 AVE. "B" 128 FIRST AVE.
Between 10th & 11th Sts. Between 7th & 8th Sts.
Tel.: CAnal 8-5590 Tel.: GRamercy 7-0344

Мирослав СНАЛА — СТАРИЦЬКИЙ

співає

ДІТРОЙТ: 11-го КВІТНЯ 1959

Зала: Institute of Arts

ШІКАГО: 17-го ТРАВНЯ 1959

Зала: Griffith Auditorium

Центр. Комітет Організ. при Відд. УКНА
в БРУКЛІНІ
власноу

дня 12-го квітня 1959, о год. 5:30 по пол.
в ЗАЛІ У. Н. ДОМУ, 216 GRAND STREET

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

В ПРОГРАМІ: Вступне слово о. дек. В. Андрушкова, реферат Ю. Павчак. Парафіальний хор під оруд. Л. Реймаровича, сценка "Кобзарева гостина" у виконанні СУМУ, "Великий лях" містерія у виконанні молоді.

Літературно-Мистецький Клуб

в НЬО-ПОРКУ

Субота, 11-го квітня 1959 р.

в залі JUNIOR HIGH SCHOOL, Ave. "B", між 4-6 вул.

П'ЯТНАДЦЯТИЙ

Літературно-Мистецький

ЯРМАРОК

присвячений — МИСТЕЦЬКОМУ КИВУ.

Участь беруть:

Клавдія ТАРАНОВА Степан СПІХ
Вадим КІПА Володимир ЦІСІК
Богдан КРАВЦІВ Микола ШЛЕМКЕВИЧ
Микола ПОНЕДІЛОК

Акомпаніюють: Актори Українського Театру в Америці:

Посипі ГІРІЯК Володимир ЗМІН

Ліда КРУШЕВІЦЬКА Ігор ШУТАН

Ольга КІРЧЕНКО

Сценарій ЧАПЕЛЬСЬКА і Євген КРАХНО.

ПОЧАТОК — в год. 7:00 вечора.

Квитки в ціні \$4.00, \$1.50 і \$2.00 в крамницях: "АРКА", "ГОВЕРЛІЯ", "ЕКО", "СУРМА" та в касі театру.

